

това, що иска отецъ Паисий, като казва: *българино, знай своя родъ и своя езикъ!* Той изучилъ черковнитѣ книги, но не се задоволилъ, та поискалъ по горно учение. По препоръка на светогорски настоятели, той отишълъ въ Св. Гора и постѫпилъ въ Хилендарския манастиръ.

Тука той биль покалугеренъ и добилъ име Неофитъ. Въ манастира той се научилъ не само на черковна служба, но и добилъ голѣми познания за своя народъ български. Сега той добре разбралъ, че българитѣ нѣматъ навѣкъжде свои народни църкви, свещеници и владици. Богослужението се извѣршвало на грѣцки езикъ, а грѣцкитѣ владици събириали отъ българския народъ голѣми и тежки данъци, безъ да го учатъ на нѣщо добро.

Отъ 1805 година гѣрцитѣ отъ Цариградъ наредили да се затворятъ всички български келийни училища при църквите и на тѣхно място да се отворятъ грѣцки. Така въ всички голѣми градове изъ България учители и свещеници били изпратени гѣрци, тѣ учили децата на грѣцки езикъ и служили въ църквата по грѣцки книги. Българските книги били или изхвѣрлены или изгорени. Първенцитѣ и търговцитѣ българи взели да се гѣрчеятъ и промѣнили името си отъ българско на грѣцко: Никола станалъ Николаки, Димитъръ—Димитраки, Стоянъ

Неофитъ Бозвели